

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-00136/19-25

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako věcně příslušný orgán podle § 10 odst. 1 písm. a) a § 12 odst. 1 zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), v řízení o přestupku vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, rozhodl dne 21. června 2019 takto:

společnost [REDACTED]

I. se uznává vinnou ze spáchání přestupku podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., kterého se dopustila tím, že opakovaně šířila obchodní sdělení ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb., když zaslala:

- dne 17. června 2018 z e-mailové adresy [REDACTED] na e-mailovou adresu [REDACTED] sdělení s předmětem zprávy [REDACTED] a přílohou [REDACTED],
- dne 18. června 2018 z e-mailové adresy [REDACTED] na e-mailovou adresu [REDACTED] sdělení s předmětem zprávy [REDACTED] a přílohou [REDACTED],
- dne 19. června 2018 z e-mailové adresy [REDACTED] na e-mailovou adresu [REDACTED] sdělení s předmětem zprávy [REDACTED] a přílohou [REDACTED],
- dne 20. srpna 2018 z e-mailové adresy [REDACTED] na e-mailovou adresu [REDACTED] sdělení s předmětem zprávy [REDACTED] a přílohou [REDACTED],
- dne 18. října 2018 z e-mailové adresy [REDACTED] na e-mailovou adresu [REDACTED] sdělení s předmětem zprávy [REDACTED]

přičemž adresáti shora uvedených obchodních sdělení nedali obviněné souhlas s jejich zasíláním a nejsou ani zákazníci obviněné ve smyslu § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb.,

Dne 27. února 2019 bylo obviněné zasláno oznámení o zahájení řízení, které bylo obviněné doručeno týž den. V rámci oznámení o zahájení řízení vyzval správní orgán obviněnou, aby se ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení tohoto dokumentu vyjádřila ke shora uvedeným elektronickým adresám adresátů a též doložila relevantní skutečnosti, které by obviněnou opravňovaly k zasílání obchodních sdělení.

Obviněná v rámci tohoto správního řízení potvrdila, že předmětná sdělení odeslala, když ve svém vyjádření ze dne 1. dubna 2019 uvedla, že pravidelně 1x za 5 let je každý vytvořený web v systému automaticky převeden mezi neověřené údaje a uživatel je obeslán e-mailem s žádostí o aktualizaci nebo odstranění svých uvedených údajů, pokud se do systému během té doby nepřihlásil, k tomu uvedla, že takovýchto registrací ve své databázi eviduje cca 430 tisíc. Sdělila, že tento automatický cron je spouštěn v noci, 2x ročně a že cílem těchto e-mailů je údržba vytvořených webů, které v minulosti provedly registraci, ať již přes webové rozhraní nebo přes rozhraní mobilní aplikace Android a iOS, popřípadě obchodníkem nebo nějakým registrátorem webů do katalogů firem. Dále uvedla, že všechny registrace od roku 2017 eviduje s IP adresou registrátora a má uložený také e-mail k registraci. Následně přiložila určitý výpis ze své databáze, který ve svém dalším vyjádření ještě doplnila (k tomu viz níže v tomto rozhodnutí), a to na základě nahlédnutí do spisu, které se konalo dne 23. dubna 2019 a ve kterém byla obviněná vyzvána k zaslání podrobnějších výpisů ze zákaznických karet a detailnějšímu popisu aplikace hodnocení vyhledaných služeb.

K předmětu řízení správní orgán obecně uvádí, že obchodním sdělením ve smyslu § 2 písm. f) zákona č. 480/2004 Sb. se rozumí všechny formy sdělení, včetně reklamy a vybízení k návštěvě internetových stránek, určeného k přímé či nepřímé podpoře zboží či služeb nebo image podniku osoby, která je podnikatelem nebo vykonává regulovanou činnost. Zprávy rozesílané prostřednictvím elektronické pošty, tak jak jsou specifikovány ve výroku I. tohoto rozhodnutí, měly dle správního orgánu podle jejich obsahu bez nejmenších pochybností charakter obchodních sdělení, jelikož svým obsahem podporovaly nabízené služby obviněné (webovou prezentaci firem) a vybízely k návštěvě internetových stránek . Současně je nepochybné, že obviněná tato sdělení rozesílala opakovaně. K pojmu opakovanost správní orgán dodává, že opakovanost šíření obchodních sdělení je posuzována jako objektivní kritérium ve vztahu k jednání odpovědné osoby. Opakovanost šíření nevyžádaných obchodních sdělení tak spočívá v opakování dané činnosti, tedy v tom, kdy šířitel rozešle obchodní sdělení více než jednou. Opakovanost ve smyslu zákona nespočívá ve vícenásobném zaslání obchodního sdělení témuž adresátovi. Z hlediska subjektivního (tzv. adresná opakovanost) je k této opakovanosti přihlédnuto při ukládání správní sankce jako ke způsobu spáchání přestupku.

K výroku I. správní orgán uvádí, že obviněná je povinna při šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky dodržovat povinnosti stanovené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. Podle § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb. lze podrobnosti elektronického kontaktu využít za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas. Výjimku z tohoto ustanovení pak představuje § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb., dle kterého fyzická nebo právnická osoba, jenž získá od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby podle požadavků ochrany osobních údajů, může využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro potřeby šíření obchodních sdělení týkajících se jejich vlastních obdobných výrobků nebo služeb za předpokladu, že zákazník má jasnou a zřetelnou

možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet této fyzické nebo právnické osoby odmítnout souhlas s takovýmto využitím svého elektronického kontaktu i při zasílání každé jednotlivé zprávy, pokud původně toto využití neodmítá.

Souhlasem se rozumí svobodný, zřejmý a vědomý projev vůle, který učiní adresát vůči odesílateli, aby mu umožnil využívat podrobnosti svého elektronického kontaktu k šíření obchodních sdělení. Ze souhlasu musí být patrné, kdo jej poskytuje, komu a pro jaký účel je dáván. Souhlas musí být dán předem (před odesláním obchodního sdělení) a musí být prokazatelný. V případě obchodních sdělení není třeba dokládat na jakou dobu je souhlas udělen, neboť musí být dána možnost tento souhlas odmítnout v každém zaslaném sdělení. Zákon č. 480/2004 Sb. pro souhlas se šířením obchodních sdělení nestanoví povinnou formu, například písemnou. V případě konfliktní situace, kdy adresát obchodního sdělení tvrdí, že mu bylo odesílatelem zasláno obchodní sdělení bez jeho souhlasu, je však důkazní břemeno na straně odesílatele. V tomto případě je odesílatel povinen prokázat, že adresát souhlasil se zasláním obchodního sdělení, a že souhlas splňoval všechny výše uvedené náležitosti. Z tohoto vyplývá, že souhlas adresáta musí prokázat odesílatel obchodního sdělení. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení je třeba získat předem (pokud nejde o stávajícího zákazníka) a musí být vztažen ke konkrétnímu odesílateli. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení nemůže být dán generálně tj. neurčitěmu okruhu subjektů (šířitelů obchodních sdělení) k neurčitým nabídkám. Pro úplnost je třeba uvést, že dle čl. 2 písm. f) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) a čl. 94 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46 ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) musí souhlas se zasíláním obchodních sdělení splňovat parametry souhlasu subjektu údajů dle nařízení (EU) 2016/679. Podmínky pro získání platného souhlasu dle nařízení (EU) 2016/679 jsou tak použitelné i v situacích spadajících do oblasti působnosti směrnice 2002/58/ES, resp. zákona č. 480/2004 Sb.

Správní orgán uvádí, že uživatel elektronické adresy [REDAKCE] v rámci svého podání a též následně i v rámci svého vyjádření ze dne 28. května 2019 doložil, že příjem obchodních sdělení vůči obviněné již dříve opakovaně odmítal. Jednotlivá odmítání zasílal vždy poté, co od obviněné obdržel další obchodní sdělení. Konkrétně se jednalo o zprávu zaslanou dne 20. července 2008 z e-mailové adresy [REDAKCE] na e-mailové adresy [REDAKCE] a [REDAKCE], ve které uživatel vyjádřil nelibost k prezentaci na adrese [REDAKCE] a žádal, aby nebylo jeho jméno takto prezentováno a spojováno s reklamou na cizí produkty a odstranění jména a kontaktních údajů ze stránek obviněné. Dále upozornil na skutečnost, že jakoukoli další poštu obsahující reklamu obviněné bude považovat za nevyžádané obchodní sdělení. V další zprávě, kterou zaslal tento uživatel z e-mailové adresy [REDAKCE] na e-mailovou adresu [REDAKCE] dne 9. července 2011 opětovně žádal o odstranění zápisu ze stránek, přičemž v této zprávě též uvedl, že před časem jeho zápis odstranil pan ředitel Tomas Prause, ovšem nyní jej obtěžuje opětovně. Dále doložil e-mailovou zprávu zaslanou dne 14. února 2012 z e-mailové adresy [REDAKCE] na e-mailovou adresu [REDAKCE], ve které uvedl, že v minulých letech opakovaně psal, že si nepřeje být na stránkách obviněné jakkoli uveden a že si nepřeje dostávat jakoukoli obchodní korespondenci. Ve svém vyjádření ze dne 28. května 2019 doplnil uživatel e-mailové adresy [REDAKCE] další korespondenci mezi ním a panem [REDAKCE]

z roku 2008 vztahující se k zápisu na webových stránkách obviněné. Dále přiložil další e-mailovou zprávu, kterou žádal o odstranění prezentace jeho firmy z adresy [redacted], a to ze dne 12. února 2009 zaslanou z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted], na niž obdržel i odpověď s uvedením, že zápis byl odstraněn. Další žádost o vymazání adresy a nešíření nevyžádané reklamy doložil ze dne 5. května 2011 z e-mailové adresy [redacted] na e-mailovou adresu [redacted]. Ke svému vyjádření uživatel e-mailové adresy [redacted] doložil též další obchodní sdělení, která mu byla na adresu [redacted] zasílána, konkrétně se jednalo o obchodní sdělení ze dne 31. července 2016 zaslané z e-mailové adresy [redacted], obchodní sdělení ze dne 24. března 2017 zaslané z e-mailové adresy [redacted]. Dále pak doložil zprávu, kterou obdržel dne 7. srpna 2017 z e-mailové adresy [redacted], ve které je uvedeno, že prezentace Ing. Stanislav Hlubocky byla právě ukončena. Nicméně dne 30. listopadu 2017 opětovně na svoji e-mailovou adresu [redacted] obdržel další obchodní sdělení zaslané z e-mailové adresy [redacted].

Obviněná se k předmětu řízení obecně vyjádřila dne 1. dubna 2019 (viz výše v tomto rozhodnutí) a podrobněji k uživatelům předmětných e-mailových adres se vyjádřila dne 14. května 2019:

- k e-mailové adrese [redacted] obviněná uvedla, že tento e-mail byl registrován v nedávné době jako [redacted] a z e-mailu [redacted]. Součástí této registrace je i odkaz na eshop [redacted]. K této registraci obviněná doložila printscreen ze své databáze, který obsahuje datum založení (10. července 2018), IP adresu [redacted], datum změny (25. října 2018). Dále jsou v tomto výpise 4 části, a to: „základní informace“, „provozovna-zobrazuje se na internetu“, „prezentace“ a „sídlo firmy – údaje pro daňový doklad /odpovědný zástupce“. V části provozovna a sídlo firmy jsou pak 3 pole pro zaškrtnutí souhlasu, a to „zasílat newsletter?“, „zasílat zakázky?“ a „zasílat poptávky po práci?“. Všechna tato pole byla v předmětném zápisu zaškrtnuta.
- k e-mailové adrese [redacted] obviněná uvedla, že tuto adresu v databázi nemá. Uvedla, že v databázi eviduje e-mail [redacted]. Sdělila, že tento e-mail a firma je registrována z 12. prosince 2012 a poslední přihlášení a aktualizace je ze 14. srpna 2016. Doložený printscreen z databáze k této e-mailové adrese obsahuje části: „základní informace“, „provozovna-zobrazuje se na internetu“ – v této části jsou všechna tři pole pro souhlas zaškrtnuta a je zde uvedena webová stránka [redacted] a dále část „prezentace“.
K této e-mailové adrese správní orgán uvádí, že se jednalo o pouhý překlep, kdy správná adresa, na kterou bylo předmětné obchodní sdělení zasláno je [redacted] (předmětná stížnost, s hlavičkou této e-mailové zprávy, je součástí tohoto správního řízení).
- k e-mailové adrese [redacted] obviněná uvedla, že v databázi firem tuto adresu nemá, ale předpokládá podle textu, že firma, kterou oslovili požádala o hodnocení jejich služeb. Jedná se tedy pouze o žádost oslovené firmy, přes její kontaktní formulář, aby uživatel napsal hodnocení poskytnutých služeb. Uvádí, že firma si sama určuje, zda chce požádat uživatele o hodnocení, či nikoliv a uživatel, který napíše přes kontaktní formulář má v obchodních podmínkách napsáno, že k tomu může dojít a odesláním formuláře dává souhlas.

- k e-mailové adrese [redacted] obviněná uvedla, že tato adresa byla zaregistrována dne 2. dubna 2010, byl vytvořen zkušební web, poslední aktualizace byla 20. dubna 2017 a nikdy nebylo spuštěno v placené verzi. Uvádí, že uživatel si při registraci zrušil sám odběr newsletterů, ale ponechal si zakázky a pracovní nabídky. Doložený printscreen z databáze k této e-mailové adrese obsahuje části: „základní informace“, „provozovna-zobrazuje se na internetu“ – v této části není zaškrtnuto pole „zasílat newsletter“, zbylá dvě pole pro souhlas jsou zaškrtnuta a je zde uvedena webová stránka [redacted]
- k e-mailové adrese [redacted] obviněná uvedla, že tato adresa byla registrována dne 3. května 2010, poslední aktualizace byla dne 12. srpna 2016, byl vytvořen zkušební web a nikdy nebyl zprovozněn do placené verze. Doložený printscreen z databáze k této e-mailové adrese obsahuje části: „základní informace“, „provozovna-zobrazuje se na internetu“ – v této části jsou všechna tři pole pro souhlas zaškrtnuta a je zde uvedena webová stránka [redacted], a dále část „prezentace“ a část „sídlo firmy-údaje pro daňový doklad/odpovědný zástupce“ – zde jsou též všechna tři pole pro souhlas zaškrtnuta.

Správní orgán dále dne 28. května 2019 zaslal všem adresátům žádost o sdělení a případné doložení vztahující se k tvrzením obviněné ohledně jejich registrací.

Na tuto žádost odpověděl dne 28. května 2019 uživatel e-mailové adresy [redacted], který uvedl, že on ani nikdo z jeho spolupracovníků neprovedl registraci na portálu [redacted]. Uvedl, že on sám je jediným správcem e-mailu [redacted] a striktně hlídá, aby nebyl někde registrovaný k zasílání nevyžádaných sdělení, žádný souhlas se zasíláním obchodních sdělení v této věci také neudělil, naopak vyzdvihuje, že opakovaně důrazně nesouhlasil se zasíláním obchodních sdělení, přičemž doložil kompletní došlou i odeslanou poštu v této věci (viz výše v tomto rozhodnutí).

Téhož dne, tedy 28. května 2019 odpověděl též uživatel e-mailové adresy [redacted], který uvedl, že si v žádném případě není vědom, že by své údaje zapsal do takovéto služby. Zakázek má dost a spíše je odmítá, nebylo by to tedy pro něj užitečné. Též se pozastavil nad tím, že jeho živnost zaměřená na vývoj SW je zařazena v kategorii strojírenství. K webové stránce na [redacted] uvedl, že ji provozuje, ale nevyužívá ji ke své živnosti.

Zbylí adresáti předmětných obchodních sdělení na žádost správního orgánu nereagovali.

Správní orgán pro úplnost uvádí, že všichni stěžovatelé již ve svých stížnostech shodně uváděli, že nejsou zákazníkem odesílatele, nikdy nedali odesílateli souhlas k zaslání obchodního sdělení a nejsou ani registrovanými uživateli odesílatele. Uživatel e-mailové adresy [redacted] přímo ve své stížnosti doplnil, že faktura, která je připojena k e-mailu je na služby, které nikdy neobjednal a v minulosti je též opakovaně odmítal (tato odmítání však již nemůže doložit). Uživatel e-mailové adresy [redacted] ke své stížnosti připojil odmítání zasílání dalších obchodních sdělení (viz výše v tomto rozhodnutí). Uživatel e-mailové adresy [redacted] v podané stížnosti uvedl, že mu tento e-mail přišel pár dnů na to, co něco hledal na internetu (službu, produkt).

Jako právní titul k zasílání obchodních sdělení dokládala obviněná v rámci svého vyjádření pouze výpisy (printscreensy) ze své databáze, ve kterých jsou uváděni jednotliví adresáti

obchodních sdělení (stěžovatelé), s výjimkou uživatele e-mailové adresy [REDAKCE] kterého ve své databázi nemá, včetně data jejich registrací a dalších kontaktních údajů. Žádné další skutečnosti k podpoře svých tvrzení (např. uhrazené faktury za poskytnutí prostoru pro reklamu na portálu provozovaného obviněnou, e-maily potvrzující registraci, které by obdržela od registrovaných uživatelů apod.) obviněná nedoložila.

Správní orgán k jednotlivým printscreenům z databáze obviněné uvádí, že pouhé printscreeny, bez doložení například potvrzujících e-mailů vztahujících se k daným registracím (k daným e-mailovým adresám) či doložení dalších údajů, ze kterých by bylo patrné udělení souhlasu uživatele e-mailové adresy se zasíláním obchodních sdělení, nejsou dostatečným prokázáním souhlasu uděleného v rámci registrace konkrétní osobou užívající danou e-mailovou adresu. Správní orgán k tomuto dále uvádí, že printscreen může být snadno uměle vykonstruován, ale, a to zejména, skutečnost, že je osoba zavedena v databázi a k ní přiřazeny veřejně dostupné údaje, žádným způsobem neprokazuje reálnou existenci zákaznického vztahu nebo uděleného souhlasu. Tento závěr je podpořen též tím, že všichni stěžovatelé v rámci svých stížností uvedli, že k zasílání obchodních sdělení odesílateli nikdy nedali souhlas, nejsou zákazníky uživatele, ani nejsou jeho registrovanými uživateli. Dva stěžovatelé tuto skutečnost opětovně potvrdili též ve svých doplňujících vyjádřeních. Zejména v případě uživatele e-mailové adresy [REDAKCE] je z jím doložených e-mailových zpráv, ve kterých se snažil celou situaci ohledně neprovedené registrace s obviněnou řešit a opakovaně odmítal zasílání dalších obchodních sdělení, zjevné, že obviněná snahu cokoli vyřešit neměla. Dále je velice nepravděpodobné, že poté, co konečně tento uživatel dosáhl toho, že byla jeho neprovedená registrace odstraněna, by se sám zaregistroval znovu.

Pokud jde o obchodní sdělení zasláné uživateli e-mailové adresy [REDAKCE] správní orgán uvádí, že ani v tomto případě obviněná neprokázala právní titul k zasílání obchodních sdělení na tuto e-mailovou adresu. Obviněná uvedla, že uživatel udělil souhlas prostřednictvím odeslání jakéhosi kontaktního formuláře, který má v obchodních podmínkách napsáno, že jeho odesláním dává souhlas. Z tohoto vyjádření, které není podpořeno žádným zněním uděleného souhlasu, ani tím komu je tento souhlas dáván, k čemu a za jakých podmínek, nelze konstatovat, že obviněná disponovala souhlasem se zasíláním obchodních sdělení na e-mailovou adresu [REDAKCE].

Správní orgán považuje za velice důležité zmínit též skutečnost, že s obviněnou byla v této věci, tedy v souvislosti se zasíláním obchodních sdělení, již několikrát vedena příslušná řízení, přičemž závěry těchto řízení byly pokaždé stejné, a obviněná si tak musela být vědoma toho, že nezasílá obchodní sdělení v souladu s příslušnou právní úpravou, tedy se zákonem č. 480/2004 Sb. Jednalo se o řízení vedené pod sp. zn. UOOU-03232/09, sp. zn. UOOU-07195/16 (byla uložena sankce), sp. zn. UOOU-07544/17 (byla uložena sankce) a sp. zn. UOOU-00752/18 (byla uložena sankce).

Vzhledem ke všemu shora uvedenému lze uzavřít, že obviněná neprokázala dispozici souhlasem adresátů obchodních sdělení ani existenci zákaznického vztahu s adresáty, a proto má správní orgán za prokázané, že obviněná svým jednáním porušila ustanovení § 7 odst. 2 zákona č. 480/2004 Sb., tedy využila podrobností elektronického kontaktu za účelem šíření obchodních sdělení elektronickými prostředky, aniž by k tomu uživatelé elektronických adres dali předchozí souhlas, čímž se dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona

č. 480/2004 Sb. V případě uživatele e-mailové adresy [REDAKCE] byla další obchodní sdělení zaslána navíc poté, co tento uživatele prokazatelně již dříve odmítl zaslání obchodních sdělení.

K výroku II. tohoto rozhodnutí správní orgán uvádí, že dále zkoumal předmětná obchodní sdělení v tom ohledu, zda tato naplňují ustanovení § 7 odst. 4 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., tedy zda jsou zasílané zprávy jako obchodní sdělení zřetelně a jasně označeny.

K tomu je třeba uvést, že zřetelným a jasným označením obchodního sdělení se rozumí takové označení, které na první pohled adresátovi takového sdělení evokuje obchodní rozměr zasílané zprávy. K tomu správní orgán uvádí, že označení obchodního sdělení se rozumí např.: OS, newsletter, obchodní sdělení, novinky apod., které jsou uvedeny před adresou odesílatele, nebo v předmětu zprávy (např.: OS: [REDAKCE], či Newsletter – správa prezentace, Akce – sleva na prezentaci na webu, apod.). Na základě takového označení má adresát možnost se rozhodnout, zda danou zprávu přijme (otevře), či nikoli. Rovněž je takové označení nutné z toho důvodu, aby byl adresát schopen obchodní sdělení na první pohled odlišit od dalších jemu doručovaných zpráv. Pokud by označení bylo až v samotném obsahu sdělení, pak by to přinášelo pro adresáty vyšší náklady spojené s tím, že adresát musí celé sdělení nejprve přijmout, aby z jeho obsahu zjistil, že předmětem tohoto sdělení je obchodní nabídka.

Správní orgán z pohledu označení obchodních sdělení zanalyzoval všechna předmětná obchodní sdělení a zjistil, že u čtyř zaslaných obchodních sdělení byl v předmětu zprávy uveden název subjektu, kterému bylo obchodní sdělení určeno a v jednom případě bylo v předmětu zprávy uvedeno „dejte hodnocení nalezené firmě a službě“. Ani v jednom případě tak není možné konstatovat, že by obviněná dostatečným způsobem naplnila zákonný požadavek na „jasné a zřetelné“ označení obchodních sdělení.

Na základě shora uvedeného má správní orgán za prokázané, že obviněná ani v jednom případě nedodržela ustanovení § 7 odst. 4 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., tedy neoznačila zasílané zprávy zřetelně a jasně jako obchodní sdělení, čímž se dopustila přestupku dle § 11 odst. 1 písm. a) bod 2 zákona č. 480/2004 Sb.

Správní orgán tedy na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že obviněná porušila svým jednáním povinnost stanovenou v § 7 odst. 2 a odst. 4 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., tedy povinnost šířit obchodní sdělení elektronickými prostředky pouze ve vztahu k těm uživatelům, kteří k tomu dali předchozí souhlas, a zároveň ani jedna ze zasílaných zpráv nebyla označena jako obchodní sdělení, čímž obviněná spáchala přestupek podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 a 2 zákona č. 480/2004 Sb.

Podle § 5 zákona č. 250/2016 Sb. je přestupkem škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Na základě § 41 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprůšněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Správní orgán tak musel v rámci aplikace tzv. absorpční zásady posoudit, který přestupek spáchaný obviněným je nejzávažnější. Dospěl přitom k závěru, že se jedná o přestupek podle § 11 odst. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 480/2004 Sb., neboť se tento přestupek vztahuje na šíření obchodních sdělení

bez souhlasu adresátů, přičemž právě právní titul, tj. souhlas, je stěžejním bodem v rámci ochrany elektronické komunikace potažmo ochrany soukromí v elektronické komunikaci.

Podle § 37 zákona č. 250/2016 Sb. se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti obviněné. K otázce povahy a závažnosti přestupku (§ 37 cit. zákona) správní orgán vyhodnotil, že obviněná svým protiprávním jednáním zasáhla do právem chráněného zájmu (soukromí v elektronické komunikaci - § 38 písm. a) cit. zákona). Dále správní orgán přihlédl ke skutečnosti, že v případě uživatele e-mailové adresy bylo do jeho soukromí zasaženo zvláště hrubým způsobem (§ 38 písm. c) cit. zákona), jelikož na tuto adresu byla obchodní sdělení zasílána poté, co jejich adresát příjem obchodních sdělení opakovaně a značnou dobu (několik let) vůči obviněné odmítal. Správní orgán přihlédl též ke skutečnosti, že obviněná se zabývá propagací svých klientů na internetu, jejím předmětem podnikání je reklamní činnost a marketing, a tudíž je na ni možné hledět jako na obchodního profesionála (§ 37 písm. g) cit. zákona) ve smyslu § 5 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Při stanovení výše správního trestu správní orgán rovněž přihlédl k přitěžujícím okolnostem, kdy obviněná svým protiprávním jednáním spáchala více přestupků (§ 40 písm. b) cit. zákona) a zároveň je možné konstatovat, že tento přestupek byl obviněnou spáchán opakovaně (§ 40 písm. c) cit. zákona), neboť s obviněnou již bylo vedeno několik kontrolních a správních řízení týkajících se problematiky šíření obchodních sdělení (sp. zn. UOOU-03232/09, sp. zn. UOOU-07195/16, sp. zn. UOOU-07544/17 a sp. zn. UOOU-00752/18). Správní orgán poukazuje na to, že sankce uložené v těchto dřívějších řízeních evidentně svůj účel nesplnily, jelikož prozatím k nápravě, tedy zasílání obchodních sdělení v souladu se zákonem č. 480/2004 Sb., obviněnou nevedly. Správní orgán též posoudil jednání obviněné ve vztahu k polehčujícím okolnostem ve smyslu § 39 zákona č. 250/2016 Sb., nicméně došel k závěru, že žádnou z uvedených okolností není možné v jednání obviněné shledat.

K uvedené správní sankci správní orgán dodává, že si je vědom závěrů Nejvyššího správního soudu České republiky, které vycházejí z rozhodnutí 1 As 9/2008-133. Správní orgán proto nahlédl prostřednictvím portálu www.justice.cz do účetních záznamů obviněné, kde byly uvedeny rozvaha a výkaz zisků a ztrát (2017). Správní orgán považuje ve výroku uvedený peněžitý trest za přiměřený a nemající pro obviněnou likvidační charakter.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., který správnímu orgánu ukládá uložit obviněnému, který byl uznán vinným, náklady řízení paušální částkou, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, podle kterého paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1.000 Kč.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedkyni Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha 21. června 2019

otisk
úředního
razítka

Mgr. Martina Šnajderová, DiS.
vedoucí oddělení nevyžádaných sdělení
(podepsáno elektronicky)